

**Sivuaine-, työelämä- ja yleinen
selviytymisopas**

Johdanto

Luet juuri Kritiikki ry:n kopojen laatimaa sivuaine-, työelämä- ja yleistä selviytymisopasta vuodelle 2021. Selviytymisopas on päivitetty versio edellisenä vuotena julkaistusta oppaasta, mutta pääasiallinen sisältö ei ole juurikaan muuttunut: selviytymisoppaan ensisijaisena tarkoituksena on tarjota sekä fukseille että vanhemmallekin Kritiikin jäsenistölle apua ja ohjeistusta koulutukseen, sivuaineisiin sekä työllistymiseen liittyvissä kysymyksissä. Oppaasta voi löytää apua tai inspiraatiota esimerkiksi sivuaineiden valintaan, yliopiston käytäntöihin tai vaikkapa humanistien työllistymismahdollisuuksiin.

Opas alkaa lyhyellä esittelyllä työelämäpalveluista, jotka voivat osoittautua hyödyllisiksi historian opiskelijan näkökulmasta. Sen jälkeen suurennuslasin alle pääsevät lukuisat sivuainekuvaukset, jotka pitävät sisällään sivuaineita opiskelevien kokemusasiantuntijoiden analyysejä ja pohdintoja. Oppaan lopussa voit ottaa talteen kopojen jakamat vinkit kuten opiskelua ja työelämää helpottavat nettisivut.

Kuten edellisenäkin vuonna, tämän vuoden opas on päätetty jakaa vain sähköisessä muodossa. Voit hyödyntää vastauksia etsiessäsi tietokoneen omaa hakutoimintoa **Ctrl+F** tai vanhan koulukunnan sisällysluettelo, johon käsitellyt aiheet on jaoteltu kronologiseen järjestykseen.

Toivottavasti koet tämän oppaan hyödylliseksi pikku käsikirjaksi, josta on apua vielä myöhemminkin. Kannattaa myös alusta alkaen osallistua Kritiikin kopojen järjestämiin Arcanum-päivystyksiin, joissa koulutukseen ja työelämään liittyviä asioita käsitellään suuremmalla painotuksella. Otamme myös mieluusti selviytymisoppaaseen liittyvää palautetta vastaan, jos selviytymisoppaasta puuttuu jotain mielestäsi olennaista.

Elokuussa 2021,

Jarkko Varjoranta ja Juuso Karhu

Oppaan kirjoittaneet ja laatineet: Miitrei Misukka, Sergei Smirnov, Jarkko Varjoranta & Juuso Karhu
Sivuainetekstien kirjoittajat: Aino Kosy, Anni Ollila, Anu Kellokangas, Maisa Arvonen, Oskar Latonen, Saimi Ruuttunen ja Sara Kuhlman.

Kiitokset: Oppaan tarkistajille, eli Kritiikin hallituksen jäsenille 2021.

Oppaan tekijänoikeuksien haltija on Kritiikki ry. Opasta saa muokata ja jakaa vapaasti ilman maksua, kunhan tekijänoikeudet ja käyttöehdot säilyvät oppaan mukana.

Sisällysluettelo

1.0 Työelämä ja työelämäpalvelut	4
1.1 Rekry	4
1.2 Harjoittelu	4
1.3 Työelämätapaukset	5
1.4 Specia ry	5
1.5 Muut ammattijärjestöt	5
1.6 Humanistin työllistyminen	6
2.0 Sivuaineopinnot	8
2.1 Sivuaineet	8
2.1.1 Folkloristiikka	9
2.1.2 Minor in East Asian Studies (MEAS)	10
2.1.3 Klassillinen filologia	12
2.1.4 Kaupunkitutkimus	13
2.1.5 Klassillinen arkeologia	14
2.1.6 Korean kieli	14
2.1.7 Mediatutkimus	15
2.1.8 Opettajan pedagogiset opinnot (aineenopettajakoulutus)	18
2.1.9 Poliittinen historia ja valtio-oppi	19
2.1.10 Yleinen kirjallisuustiede	20
2.1.11 Yhteiskuntaoppi toisena opetettavana aineena	20
2.1.12 Vanhojen aikojen opintokokonaisuus	21
2.2 Pari kommenttia sivuaineista	22
3.0 Linkkivinkit	23
3.1 Turun yliopiston oppimisympäristöt ja ohjelmat	24
3.2 Työnhaku	25
3.3 Muut	26
4.0 Muita hyödyllisiä vinkkejä	26
4.1 Aikaisempien opintojen hyväksilukeminen	26
4.2 ”Vanhan” (2018–2020 kauden) opetussuunnitelman korvaavuus	27
4.3 Vaihdon aikaiset opinnot omaksi sivuaineeksi	27

1.0 Työelämä ja työelämäpalvelut

Koulutuksesta saadun tietotaidon ja arkisen työelämän realiteettien sovittaminen saattaa opiskelijasta kuin opiskelijasta tuntua toisinaan perin haasteelliselta. Mutta hätä ei ole tämän näköinen, sillä työelämäpalveluja ja yliopiston tarjoamia neuvontapalveluja on riittämiin. Tässä listattuna aiheista lyhyesti, ja esimerkiksi Intranetistä löytyy paljolti lisää tietoa aiheista.

1.1 Rekry

Rekry, eli Turun yliopiston työelämäpalvelu, auttaa tarvittaessa opiskelijaa työnhaussa ja oman osaamisen tunnistamisessa. Rekry soveltuu erityisen hyvin luonnontieteellisten- ja generalistialojen opiskelijoille, joilla opinnot eivät suoraan tähtää varsinaisesti ammattiin.

Käytännössä Rekry tarjoaa esimerkiksi cv-klinikkaa, henkilökohtaista urasuunnittelua, työelämäseminaareja ja neuvoa töiden sekä harjoittelupaikkojen hakemisessa. Rekryn tilat löytyvät yliopiston läheltä, palvelut ovat ilmaisia ja joistakin Rekryn kursseista saa itselleen revittyä vielä muutamat nopat. Helpoiten olet perillä Rekryn tapahtumista tilaamalla heidän uutiskirjeensä sähköpostiisi.

1.2 Harjoittelu

Työelämään siirtyminen ja unelma-ammattiin johtavat pitkospuut ovat harvoin ilman jalkapohjiin pistäviä tikkuja tai muita kompastuskiviä. On siis ehkäpä suotavaa suorittaa opiskelun ohella tai niiden jälkeen harjoittelu, johon on mahdollista hakea harjoittelutukea. Tuki pitää hakea edellisenä vuonna kuin harjoittelun tekee, eli esimerkiksi tälle vuodelle (2021) on pitänyt hakea tukea aikavälillä 1.-31.10.2020. Harjoittelupaikan ei tarvitse olla vielä selvillä, kun hakee tukea, vaan sen voi päättää myös myöhemmin. Rahan lisäksi harjoittelusta saa meheviä opintopisteitä raporttia vastaan.

[Intran sivuilla on laajasti selostettu kriteerejä](#), joiden pohjalta harjoittelutukea myönnetään ja päätetään siitä, onko valittu harjoittelupaikka sopiva harjoittelun pitämiseen. Intrasta löytyy myös hyviä vinkkejä niistä paikoista, joissa harjoittelu on mahdollista suorittaa ja mistä paikan voi löytää. Siis harjoittelemaan!

1.3 Työelämä tapahtumat

Jos aikaansa haluaa käyttää johonkin muuhunkin kuin biletykseen, opiskelemiseen tai toimistokahvitteluun, kannattaa piipahtaa erilaisissa työelämä tapahtumissa, joita Turussa järjestetään tasaisin väliajoin. Jotkin tapahtumat ovat sopivia esimerkiksi kesätyöpaikan tai pitemmän työsuhteen löytämiseen, kun taas jotkin ennemmin työelämää esitteleviä sekä siihen tutustuttavia.

Kritiikin työelämäpäivä järjestetään perinteisesti alkukeväältä ja tutustumispäivä syksyisin humanistille sopivassa työpaikassa. Nämä ovat lähinnä työelämää esitteleviä tapahtumia, mutta sitäkin tärkeämpiä, sillä työpaikkansa saaneet kertovat mielellään esimerkiksi omista opinnoistaan, eli millä tavoin ja millä eväillä he ovat käsiään heiluttelemalla räpytelleet työelämään. Näin voit miettiä omaa opintobooliasi (ei se alkoholinen) pääaineineen ja sivuaineineen.

1.4 Specia ry

Specia toimii asiantuntijoiden ja esihenkilöiden sekä näitä aloja opiskelevien ammatti- ja edunvalvontajärjestönä. Specia on osa Akavaa, jonka kautta neuvotellaan esimerkiksi työehtosopimuksista. Specian jäsenenä saat apua muun muassa työhön liittyvissä lakiasioissa, urasuunnittelussa ja voit osallistua erilaisiin Specian järjestämiin koulutuksiin. Specialta saa koulutustukea, jota voi käyttää toisen avoimen yliopiston sivuainekokonaisuuden kurssimaksuissa. Jäseneksi voit liittyä [täällä](#).

Specian jäsenenä on myös mahdollista liittyä työttömyyskassa Erkoon, jonka avulla voit saada työttömyyden iskiessä ansiosidonnaista työttömyysturvaa. Opiskelija ei maksa normaalia Specian jäsenmaksua, mutta kesätöistä tai opintojen aikana tehdystä työstä otetaan 1 % jäsenmaksua.

1.5 Muut ammattijärjestöt

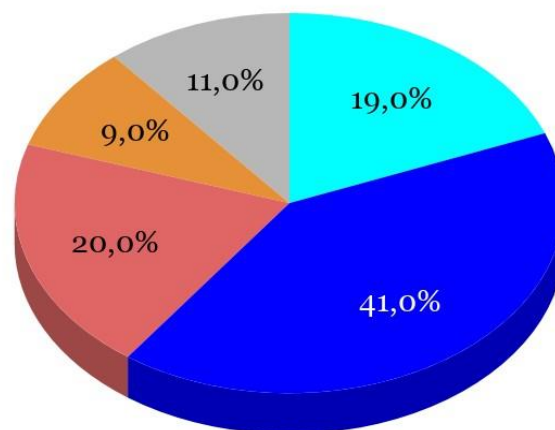
Specia ei suinkaan ole ainoa Akavalainen ammattijärjestö, johon historian opiskelija voi liittyä. Muita vaihtoehtoja ovat esimerkiksi [MAL](#) eli museoalan ammattiliitto, [OAJ](#) eli opetusalan ammattijärjestö ja [TAAY](#) eli tiedon- ja arkistohallinnan ammattiyhdistys.

Nämä vaihtoehdot tulevat ajankohtaiseksi, jos haet sivuaineeksesi museologia- tai aineenopettajakoulutusta tai haet arkistoalan ja asiakirjahallinnan maisteriopintoihin. Haku erityiskoulutuksiin järjestetään erikseen, joten seuraa tiedottamista sähköpostistasi.

1.6 Humanistin työllistyminen

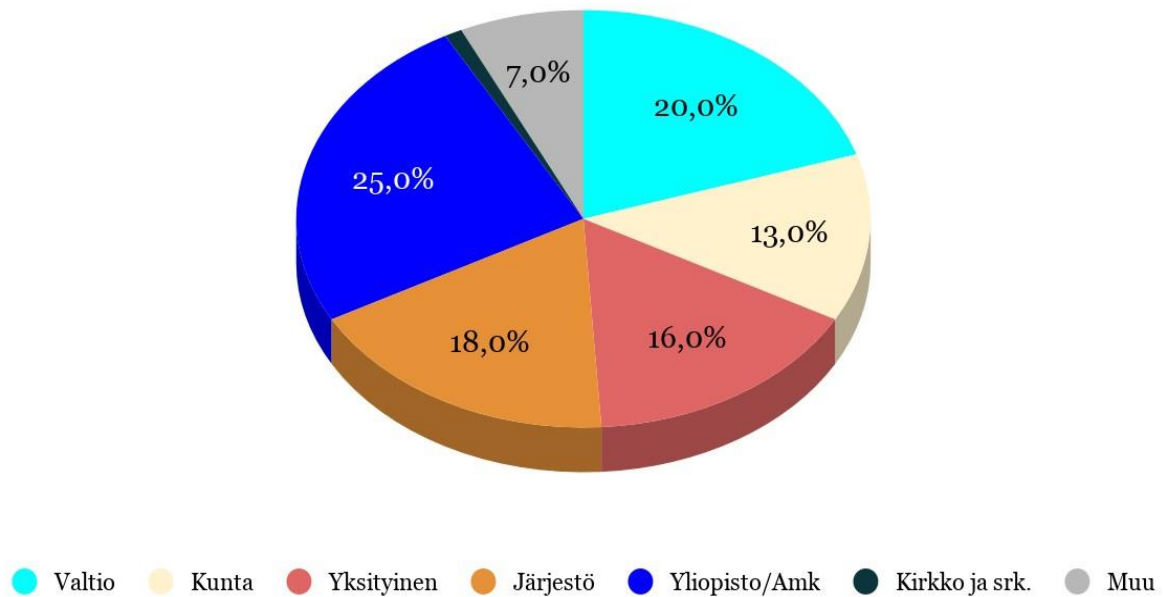
Yleinen koominen diskurssi lienee, että humanistiselta alalta valmistunut on seuraavaksi baarin tai Kelan tiskillä nuokkumassa ja valittamassa epätoivoansa. Tämä ei ole kuitenkaan totta, sillä työttömänä humanistiselta alalta valmistuneista [oli vuoden 2017 huhtikuussa vain 9 prosenttia](#). Oheisista Specialin vuoden 2016 tietoihin perustuvista kaavioista näkee, mille aloille ja sektoreille humanistit ovat valmistumisensa jälkeen päätyneet.

Specialaiset historiatieteilijät toimiasemittain

● Ylempi toimihenkilö, johtotehtävät ● Ylempi toimihenkilö, muut tehtävät
● Alempi toimihenkilö ● Työntekijä ● Muu

Specialaiset historiatieteilijät työntantajasektoreittain

Piirakoista huomaa, että humanistit työllistyvät hyvin laajasti eri osa-alueille. Yleisin työnimike humanistille on erityisasiantuntija, jonka tehtäviin kuuluu hallinto-, suunnittelu- tai kehitystehtäviä. Yleisimmät mahdolliset työpaikat ovat näin ollen valtio-, kunta- ja yliopistosektorilla.

Humanistin voi olla vaikea osata kuvailla omaa osaamistaan, joka on yksi niistä syistä, miksi oman alan töiden saaminen voi olla haasteellista. Tähän voi auttaa yliopiston kurssien kuvaustekstit, joissa yleensä selostetaan, mitä asioita, ominaisuuksia ja kykyjä opiskelija voi oppia tai kartoittaa suoritettuaan kurssin. Ohessa esimerkki *Historian tutkimusmenetelmät* kuvauksesta:

“Opintojakson suoritettuaan opiskelija ymmärtää menneisyyttä koskevan tiedon luonnetta, osaa paikantaa historian tutkimisen osaksi laajempaa ihmistieteiden kenttää ja saa valmiudet itsenäisen tiedon tuottamiseen ja tieteellisen tekstin kirjoittamiseen.”

2.0 Sivuaineopinnot

Sivuaineopinnot ovat mikä oivallisin lisä pääaineopintojen kylkiäisiksi. Sivuainebooli muokkaa opintoja haluttuun suuntaan kohti työelämää ja rakentaa pääaineen ohella opinnoista persoonallisen sekä opiskelijan itsensä näköisen kokonaisuuden. Sivuaineita tehdään lähtökohtaisesti siten, että niistä on hyötyä opinnoissa, mutta kurssija voi suorittaa silkasta mielenkiinnostakin sitä tarkemmin ajattelematta tai hankkiakseen itselleen yleissivistystä.

Sivuaineiden valinta voi osoittautua hankalammaksi kuin mitä olettaakaan. Apuun voi pyytää esimerkiksi omaa opettajatuutoria, Rekryn palveluita tai valveutuneita vanhempia Kritiikkittuja, joilla noppien lukumäärä on ylimmissä sfääreissä. Yleisesti voisi kuitenkin todeta, että sivuaineita historian opiskelijat valitsevat yhteiskuntatieteelliseltä tai toiselta humanistiselta alalta. Sivuainekombaja on kuitenkin useita, ja opinnoissa kannattaa tähdätä oman mielenkiinnon ja hyvän kokonaisuuden mukaan.

Täytyy huomioida, että uuden opinto-ohjelman mukaan pääaineen aineopintojen laajuus on nyt 70 op (vanhassa 45 op), mikä vähentää mahdollisten sivuaineiden määrää tutkinto-ohjelmassa. Varsinkin vanhemmilla opiskelijoilla tämä täytyy olla mielessä, jos kandidaatin tutkintoa ei ole vielä tehty. Siirtymävaihe loppuu vuonna 2022, eli jos haluat jatkaa vanhan opinto-ohjelman mukaan, sinulla on vuosi aikaa tehdä kandidaatin tutkintoa. Uudet opiskelijat lähtevät automaattisesti uuden opinto-ohjelman mukaisesti.

Yhden eläköityneen kopon oma sivuainebooli sisälsi kulttuurihistoriaa ja valtio-oppia sekä kauppatieteitä ja toisesta yliopistosta löytyviä opintoja, kuten Tampereen hallintotieteitä. Toisen yliopiston opintojen suorittamiseen löytyy enemmän infoa Intrassa kohdassa [100-opinnot](#), eli joustava opinto-oikeus.

2.1 Sivuaineet

Tässä kappaleessa käsitellään yleisimpiä ja ehkä harvinaisempiakin sivuaineita, joita historian opiskelijat suorittavat. Sivuaineita esittelevät opiskelijat itse vuodelta 2020. Huomaa, että kuvauksen on tarkoitus antaa vain pieni yleisvaikutelma opintojen sisällöstä, eikä niinkään selittää kaikkia yksityiskohtia. Pääset tarkemmin tutustumaan sivuaineisiin [Pepissä](#).

2.1.1 Folkloristiikka

Folkloristiikka ei välttämättä sano uudelle opiskelijalle mitään, eikä minullakaan ollut kovin selvää käsitystä, mitä kyseinen oppiaine pitää sisällään, kun tulin fuksina yliopistoon. En muista, kuka luonnehti folkloristiikkaa kirjallisuuden ja historian rakkauslapseksi, mutta nyt perusopinnot lähes kokonaan opiskelleena mielestäni se on hyvä määritelmä. Valitsin folkloristiikan sivuaineekseni siksi, että olen ollut jo vuosia kiinnostunut erityisesti saduista ja tarinaperinteestä, enkä ole katunut päätöstäni. Koen myös, että sekä vanhan että uudemman folkloren tunteminen tukee hyvin erityisesti omia kulttuurihistorian pääaineopintoja, mutta totta kai suosittelen folkin opintoja pääaineesta riippumatta.

Folkloristiikan perusopinnot muuttuvat syksyllä 2020, joten kaikki omat kokemukseni perusopinnoista eivät ole siksi vertailukelpoisia. Opinnot alkavat kahdella yhteiskurssilla, jonne osallistuvat myös kansatieteen ja uskontotieteen opiskelijat. Näillä kursseilla perehdytään kulttuurin tutkimiseen ja sen käsitteisiin. Loput perusopinnoista käsittelevät folkloristiikkaa eri näkökulmista, esimerkiksi yksi kurssi keskittyi pelkästään folkloreen nykykulttuurissa. Tällä kurssilla käsiteltiin esimerkiksi meemejä ja kaupunkitarinoita, ja se on eräs mielenkiintoisimmista kursseista, joita olen yliopistourani aikana käynyt.

Itse lähdin kiipeämään takamus edellä puuhun, sillä aloitin opinnot fuksivuoden tammikuussa ja kävin ensimmäiset kurssit vasta seuraavana syksynä. En ole kuitenkaan kokenut, että takaperoisesta järjestyksestä on ollut haittaa, sillä vaikka joitain kursseilla käytettyjä termejä onkin pitänyt kysyä opettajalta tai selvittää itse, pysyin silti hyvin perässä opetuksessa. Kyseessä on kuitenkin peruskurssit, ja monet aiheet saattavat olla folkloristiikan pääaineopiskelijoillekin uusia. Kannattaa kuitenkin kysyä oppiaineesta esimerkiksi sähköpostilla, onko nykyisten perusopintojen aikana mahdollista aloittaa opintoja keskeltä.

Opinnot itsessään ovat suhteellisen kevyitä, sillä suurin osa perusopinnoista on vain kolmen nopan laajuisia kursseja. Vaikka luennoilla on läsnäolopakko, aiheet ovat kuitenkin mielenkiintoisia, eivätkä kurssityötkään ole mahdottomia saada kasaan. Myös aineen opettajat ovat mukavia ja ymmärtäväisiä, vaikka joskus sähköposteihin vastaamiseen meneekin kauan.

Folkloristiikan opinnot ovat tuoneet minulle myös haaveammatin. Folkloristiikan perusopintojen arkistokurssin myötä kiinnostuin itse arkistoalasta todella paljon. Turun yliopistossa on mahdollista opiskella arkistoalan maisteriohjelmassa, johon toivon kovasti

pääsevänä, kun se aika koittaa. Kun yliopistoon tullessani minulla ei ollut juuri minkäänlaista käsitystä siitä, mitä haluan elämälläni tehdä, nyt tiedän haluavani arkistoon töihin, kiitos folkloristiikan.

-Saimi Ruuttunen

2.1.2 Minor in East Asian Studies (MEAS)

Minor in East Asian Studies on lyhyt 25 opintopisteen englanninkielinen sivuaine yhteiskuntatieteiden puolella. Opinto-oikeuden saa yleensä vain ilmoittamalla kiinnostuksensa Center of East Asian Studiesin opintosihteerille. Myös yksittäisiä MEASiin kuuluvia opintoja voi käydä ja suosittelenkin niistä varsinkin historiapainotteisia kursseja oikeastaan kaikille.

MEAS sisältää noin 20 opintopisteen edestä opintoja Kiinan, Korean ja Japanin historiasta ja yhteiskunnista niin luentojen kuin itsenäisten opintojen muodossa. Sivuaineessa käydään läpi niin dynastioiden historiaa sekä pääpainollisesti lähihistorian poliittisia, taloudellisia ja sosiaalisia puolia kussakin maassa. Lisäksi sivuaineeseen kuuluu yksi kielikurssi joko kiinaa, koreaa tai japania. Jos minkään näiden kielten opiskelu ei muuten kiinnosta niin suosittelen vahvasti harkitsemaan korean kieltä: kieli on huomattavasti helpompi kuin kiinan tai japanin, ryhmäkoot ovat pieniä ja vielä alkeiskursseille pääsy on melkein pä varmaa.

MEASin hyötypuolia on se, että kaikki kurssit lukeutuvat kansainvälisiin opintoihin ja kursseilla voi treenata akateemisen englannin käyttöä rennosti. Opettajat ovat omana aikanaan painottaneet enemmän ymmärtämistä kuin englannin kielen sujuvuutta, joten kielitaidosta ei tarvitse niin paljoa stressata. Kurssit eivät myös omasta mielestäni eronneet haastavuustasoltaan omiin pääaineopintoihini.

Itse valitsin sivuaineen omasta mielenkiinnosta Itä-Aasian historiaa kohtaan ja sitä kautta ymmärsin, kuinka tärkeää kyseisen alueen historian opiskelu on. Historiapuolella Aasian historiaa ei opeteta melkein ollenkaan, mutta yleishistoria esimerkiksi Kiinasta olisi hyödyllistä useimmille, ellei kaikille. Kurssit auttavat yleisesti globaalin historian käsittämisessä ja täysin eri kulttuuripiirien ymmärtämisessä ja ne tarjoavat tätä tietoa tiiviissä paketeissa, joista on helppo lähteä laajentamaan omaa osaamista. Mielestäni sivuaine on hyödyllinen myös työllistymisen kannalta, sillä Itä-Aasia on jatkuvasti nouseva alue ja sen Itä-Aasian kulttuurin tuntemisesta voi olla hyötyä tulevaisuudessa työmarkkinoilla.

-Sara Kuhlman

MEAS

Historia-aineissa ei juurikaan ole kursseja Itä-Aasian historiasta. Jos alueen kulttuurit ja yhteiskunnat kiinnostavat, kannattaa ehdottomasti ottaa sivuaineeksi Itä-Aasian tutkimus. Viime vuosina Kiina on noussut tärkeäksi maailmanpoliittiseksi toimijaksi. Luulen, että tulevaisuudessa riittää töitä niille, jotka ymmärtävät tuon jätin yhteiskuntaa ja politiikkaa.

Toki Itä-Aasiassa on (yleisimmän määritelmän mukaan) kolme muutakin valtiota, joilla jokaisella on kiinnostava kulttuuri ja vaiherikas historia. Itä-Aasia on mielenkiintoinen myös valtioiden välejä hiertävien kiistojen osalta. Näitä ovat muun muassa Pohjois-Korean ohjuskokeet ja Japanin sotarikokset, joiden aiheuttamat jännitteet purkautuvat aika-ajoin.

Minor in East Asian Studies kokonaisuus suoritetaan englanniksi. Jos kyseisen maailmankielen käyttö jostain syystä jännittää tai ei ole yhtä sujuvaa kuin kotimainen, kokeet voi usein tehdä myös suomeksi. Ensimmäiseksi opiskelijan tulee suorittaa Contemporary East Asia (3 op.) ja Media Reading Course (3 op.), jotka toteutetaan Moodlessa. Sähköisissä kursseissa on omat haasteensa. Silloin joutuu eri tavalla pitämään itse itselleen kuria. Lisäksi keskustelutehtävät ovat monesti tosi väkinäisiä, koska on pakko kirjoittaa tietty määrä kommentteja.

Kurssit ovat kuitenkin hyödyllisiä Kiinan, Korean ja Japanin nyky-yhteiskuntien ymmärtämiseksi. Tämän jälkeen jokaisen maan historiasta on yksi kurssi – Koreaa käsitellään yhtenä kokonaisuutena. Kursseissa painotetaan nyky-yhteiskuntien ilmiöitä ja nykyhistoriaa. Tämä näkyy siinä, että joitain satoja vuosia pitkiä historiallisia aikakausia käydään yhden tai puolikkaan luennon aikana läpi. Tämä johtunee siitä, että Centre of East Asian Studies pääasiassa keskittyy nykyajan ilmiöihin ja politiikkaan. Kursseihin kannattaakin suhtautua enemmän johdatuksina aiheisiin.

Minor in East Asian Studies -kokonaisuuteen kuuluu yksi 4–5 op. kurssi kieliopintoja. Alkeiskursseja kiinassa, japanissa ja koreassa tarjoaa kieli- ja viestintäopintojenkeskus. Edistyneemmille kieltenoppijoille kielikursseja tarjoaa CEAS. Japanin alkeiskurssille on pääsykoe, mutta muiden kielten kursseille ymmärtääkseni vain ilmoittaudutaan mukaan. Kieliä voi toki lukea pidemmällekin, mutta MEAS-kokonaisuuteen lasketaan mukaan vain yksi kurssi.

Yritän nyt kertoa selkeästi muista aiheeseen liittyvistä opinnoista. Minulla kesti kauan ymmärtää nämä kaikki jutut, joten jos olo on hämmentynyt kappaleen luettuasti: Joo, ymmärrän. Mikäli Aasia kiinnostaa sinua laajemmin kannattaa tutustua Asianetiin. Se on suomalaisten yliopistojen Aasian tutkimusverkosto, johon CEAS:kin kuuluu. Asianet tarjoaa muun muassa nettikursseja Etelä- ja Kaakkois-Aasian kulttuureista. Minor in East Asian Studies kokonaisuuden ja Asianetin tarjoamia kursseja yhdistämällä voi suorittaa Integrated Minor in Asian Studies -opintokokonaisuuden (50 op.), jota itse olen tekemässä. Minor in East Asian Studies -kokonaisuuden kursseja voi suorittaa myös poliittisen historian ”erikoistumisopintoihin” aineopinto vaiheessa. Tällöin kurssit siis ovat osa poliittisen historian sivuainekokonaisuutta.

Turun yliopistossa on myös mahdollista tehdä maisterintutkinto Itä-Aasian tutkimukseen. CEAS:in maisterikursseja periaatteessa voivat suorittaa vaan kyseistä maisterintutkintoa suorittavat, mutta mikäli sinulla on tarpeeksi pohjatietoa kurssin käsittelemästä aiheesta, saatat päästä mukaan. Laita siis rohkeasti viestiä vastuuopettajalle!

-Anu Kellokangas

2.1.3 Klassillinen filologia

Klassillinen filologia, tai opinto-ohjelmassa ilmaistuna kreikkalainen tai latinalainen filologia, on antiikin kulttuurista, historiasta ja kielestä kiinnostuneen märkä unelma. Omassa historian laitoksen kuplassamme ikävä kyllä harvemmin käsitellään antiikkia suoraan, esimerkiksi omien kurssien tai luentojen kautta, vaan keskitytään lähinnä muihin historiallisiin ilmiöihin ja aikakausiin.

Tämä ei kuitenkaan ole ongelma, sillä ratkaisu löytyy klassillisen filologian opinnoista, joissa käsitellään perusteellisesti niin Rooman kuin Kreikankin historiaa ja kulttuuria. Perusopinnot koostuvat pääosin rennoista luentokursseista, joissa sukellaan syvälle antiikin maailmaan. Pääset uneksimaan itsesi tavalliseksi plebeijiksi kävelemässä läpi Capuan kaupungin viliseviä katuja ja siinä sivussa tutustut filologien tutkimusmetodeihin ja paradigmoihin.

Perusopintoihin kuuluu myös kaksi kielikurssia, alkeis- ja jatkokurssi, joista valittavana siis kreikan tai latinan kieli. Tässä kohtaa on hieman kinkkistä, sillä kummankaan kielen opiskeleminen ei varsinaisesti ole yhtä helppoa, kuin P-klubin voittaminen pesiksessä.

Kielikurssin luentoja on kahdesti viikossa, mutta vastaava opettaja on varmasti koko yliopiston sympaattisin ja kannustavin, joten niille jaksaa darraimpinakin hetkinä kontata paikalle. Kumman kielen sitten valitsetkaan, niin yleissivistyspisteesi kohoavat yhtä korkealle kuin turkulaisten irrationaalinen ylpeys omasta murteestaan.

Jos kieliopinnot kuitenkin aiheuttavat vatsanväännteitä, niin klassillista filologiaa voi toki opiskella vain antiikin historian ja kulttuurin itsensä takia ilman sivuainekokonaisuutta. Näin saat helppoja noppia ja voit samalla tyydyttää tarvettasi antiikin historian mukaansatempaaville kertomuksille.

-Mitrei Misukka

2.1.4 Kaupunkitutkimus

Kaupunki, jossa useat meistä elävät, on monimuotoinen yhdistelmä, jossa koko ajan tapahtuu liikettä, muutoksia ja elämää. Mutta miksi näin tapahtui, että asumme kaupungeissa? Miksi suurin osa asukkaista viettää juuri tällä tavalla kaupungissa aikaa? Kuinka pikkukylistä muodostui kaupunkeja muurin sisälle ja alkoi hiljalleen laajenemaan suuremmaksi? Kaupunkitutkimus on eri oppiaineiden kursseja ja näkökulmia yhdistävä opintokokonaisuus, joka yksinkertaisesti tutkii kaupunkeja. Opiskelija voi tarkastella niitä historiallisesta näkökulmasta, mutta hän voi sen lisäksi tutkia kaupunkielämää poliittisen, taloudellisen, sosiologisen, etnologisen, kulttuurisen tutkimuksen kautta.

Kaupunkitutkimus on hyvä esimerkki aineesta, joka on tieteenalojen ylittävä, mikä tarkoittaa, että useat opintokokonaisuuden kurssit ovat muiden tieteenalojen järjestämiä. Tämä on siis hyvä mahdollisuus päästä tutustumaan muihin tieteenaloihin. Kaupunkitutkimus koostuu kahdesta pakollisesta kurssista, johdantokurssista ja teemaseminaarista. Johdantokurssilla käydään eri tieteenalojen omia näkökulmia kaupunkitutkimukseen, mistä kaupunkitutkimus lähtökohtaisesti oli syntynyt ja mikä kaupunkitutkimus ylipäättänsä on. Siis vähän historiaa. Sen jälkeen (tai jo aikaisemmin) voi itsenäisesti suorittaa valinnaisia opintoja.

Suurimman osan kursseista voi suorittaa kirjatentteinä, eli läsnäolopakkoa ei ole, mikä helpottaa ajankäyttöä. Valinnaisista opinnoista täytyy tehdä vähintään 18 op, mutta opiskelija voi syventää opintojaan ja saada yhteensä 29 op. Toisen pakollisen kurssin, eli teemaseminaarin, voi alkaa suorittamaan kun on suoritettu vähintään 10 op kaupunkitutkimukseen kuuluvista kursseista. Teemaseminaarissa voi valita vapaasti oman

aiheen. Kun vähimmäismäärä valinnaisopinnoista on suoritettu ja teemaseminaaria tehty, sivuaineen opintokokonaisuus on valmiina.

Turun kaupunki on jonkin verran kiinnostunut erilaisista kaupunkiin liittyvistä tutkimuksista, ja mielellään rahoittaa siihen liittyviä projekteja saadakseen uudistusta kaupunkiin. Jos on mieli tehdä kaupungista parempaa, kiinnostaa kaupunki kokonaisuudessa tai muuten vaan halukkuus saada (ei ihan) helppoa rahaa, kaupunkitutkimus on hyvä sekä mielenkiintoinen sivuaine.

-Sergei Smirnov

2.1.5 Klassillinen arkeologia

Klassillisessa arkeologiassa tutustutaan Välimeren antiikin maailmaan, Rooman ja Kreikan rakennettuun ympäristöön sekä sen arkeologiaan. Antiikintutkimuksen ala ja metodit on perusopinnoissa ainut läsnäolokurssi, muut kurssit suoritetaan itsenäisesti tenttien kirjapaketteja. Esseitä ja luentopäiväkirjoja ei siis tässä sivuaineessa tarvitse kirjoittaa.

Luettavat tenttikirjat eivät kuitenkaan ole ohuimmasta päästä ja suurin osa niistä on englanniksi, joten itsenäiseen lukemiseen kannattaa varata aikaa. Perusopinnoissa tulee tutuksi antiikin kulttuuri, historia ja yhteiskunta sekä Ateenan ja Rooman rakennuksen historia ja arkeologia. Perusopinnot eivät mene kovin syvälle arkeologiaan vaan enemmän alueiden rakennushistoriaan, joten ei kannata pelästyä, vaikka kaikki arkeologian termit ja Välimeren kenttätyö eivät olisi tuttuja. Sivuaine on kuin luotu sellaiselle opiskelijalle, joka ei jaksaa tulla paikalle fyysisille luennoille.

Latinaa tai kreikkaa ei tarvitse osata, mutta jos antiikin kielet kiinnostavat, ovat ne hyvä kombo tähän aineeseen. Klassillinen arkeologia vie kauas historiaan ja länsimaisen kulttuurin juurille, joten jos keskiaikaa varhaisempi aika kiinnostaa, on tämä sivuaine hyvä valinta.

-Anni Ollila

2.1.6 Korean kieli

Center of East Asian Studies järjestää korean kielen opetusta Turun Yliopistossa erillään Kielikeskuksesta. Korean kieltä on vaikea suositella useille opiskeltavaksi, sillä sen vaikutus on vielä pieni Suomessa, vaikkakin kasvava. Kuitenkin jos olet harkinnut aloittavasi uuden kielen

opiskelun ja kielikeskuksen tarjonta ei innosta tai kiinan/japanin kielen opiskelu tuntuu mahdottomalta, on Korean kieli varteenotettava vaihtoehto.

Korean kieli on kieliopillisesti luotu kieli ja se perustuu ääntämiseen aivan kuten romaanisissa aakkosissa mikä tekee kielestä jo perustavanlaatuisesti helpomman opiskella kuin kiinaa tai japania. Kieltä on muutenkin suomalaiselle helppo ääntää ja Etelä-Korean mittava viihdeteollisuus tarjoaa teoksia, joihin tutustua ja oppia kieltä sitä kautta. Korvakuulolla opiskeluun on siis hyvä mahdollisuus.

Korean kielen opiskelussa Turussa on paljon etuja tällä hetkellä. Ryhmäkoot ovat vielä pieniä ja kursseille ei tarvitse taistella sisään. Kieltä opiskellaan englanniksi, jotta vaihto opiskelijat voivat osallistua kursseille, mutta opettaja saattaa olla suomalainen mikä voi mahdollistaa suomenkielisen opetuksen.

Opettajat ovat ymmärtäväisiä opiskelijoiden aikataulujen suhteen ainakin oman kokemukseni mukaan. Turussa on myös viime vuosina järjestetty Korean Speech Contest-kilpailu, joka on matalan kynnyksen kilpailu opiskelijoille. Tästä voi vaikka saada cv-merkinnän, jos sijoituksen saa. Kurssit itsessään ovat 5 opintopisteen arvoisia ja kurssien ensimmäiset osat ovat syksyllä ja toiset keväällä. Näin keväällä 2020 korean kielestä ei vielä saa sivuaineoikeutta, mutta tämä asiaa toivottavasti tullaan korjaamaan ensi lukuvuoden aikana.

Itse lähdin opiskelemaan koreaa pääasiassa ihan vain omista mielenkiinnoista, mutta oli minulla toinenkin taka-ajatus. Ruotsini on huono ja halusin opiskella lisää kieli tarpeeksi hyvin, että voin paikata tämän kielivajeen. Olen opiskellut nyt kolme vuotta koreaa Turun yliopistossa, ja koreani on parempaa kuin ruotsini. Muutenkin suosittelen kaikille ylipäätään kielien opiskelua ja jos ruotsi ei suju niin sitten vielä vahvemmin.

-Sara Kuhlman

2.1.7 Mediatutkimus

Mediatutkimus on humanistisen tiedekunnan tarjoama oppiaine, joka perehdyttää opiskelijansa erilaisten medioiden moninaiseen maailmaan. Mikäli median käsite tai sen rooli yhteiskuntamme arkielämässä onkin jostain syystä jäänyt hämäräksi, mediatutkimuksen opiskelu selvittää asian. Voinkin taata käsitteen olevan laaja ja ettei siltä voi juuri paeta 2020luvun hektisessä yhteiskunnassa, jossa median vaikutus on valtava.

Elämme medioituneessa maailmassa, jossa niin kuluttamamme kulttuurituotteet kuin monet erilaiset tiedotusvälineet vaikuttavat ajatusmaailmaamme ja tapoihimme tarkastella ympäristöämme - muita ihmisiä, teknologiaa ja kulttuuria. Usein paljon enemmän kuin tajuammekaan. Siksi median roolin ymmärtäminen on tärkeää myös historian opiskelijalle. Mutta myyntipuheet sikseen ja astutaan perusasioiden pariin.

Itseäni mediatutkimuksessa ovat kiinnostaneet oppiaineen monet puolet aina populaarikulttuurista sosiaaliseen mediaan asti. Jos vain aikaa ja kiinnostusta riittäisi, medioiden maailmaan voisikin uppoutua toden teolla, sillä periaatteessa mediatutkija voi tarkastella niin mediaa itsessään (mm. sosiaalinen media, tiedotusvälineet), median tuottamaa kulttuuria (populaarikulttuurin tuotteet kuten elokuvat ja tv-sarjat) tai median teknologiaa (mm. internet, televisio, erilaiset tietoverkot).

Televisio ns. fyysisenä esineenä on siis täysin yhtä pätevä tutkimuskohde kuin tv-sarjan kaltainen kulttuurin tuote. Ajoittain mediatutkimus lipuukin hyvin läheltä kulttuurihistoriallista näkökulmaa, jolloin se tarjoaa myös sellaista mediahistoriallista aspektia, josta on hyötyä historian opiskelijallekin. Samoin median käyttämän kielen, sen tyypillisimpien retoristen keinojen, mediakeskustelun ja median rakentamien narratiivien ymmärtäminen on tärkeä taito historian sivuaineopiskelijalle lähteitä tulkittaessa. Etenkin jos edes harkitsee hyödyntävänsä tutkielmansa lähdeaineistona jotakin tiedotusvälinettä.

Mediatutkimuksen perusopinnot ovat yhteiset musiikkitieteen ja taidehistorian kanssa, joten niiden aikana ehtii harkitsemaan sivuainekelkan vaihtamistakin, mikäli intohimo sittenkin löytyy enemmän musiikin tai kuvataiteen puolelta. Perusopinnot tarjoavat kattavan katsauksen jokaiseen taiteen tutkimuksen alaan ja niiden perusmenetelmiin ja termistöön, ja mikäli taiteiden tutkimus alkaakin kiinnostaa toden teolla, voi aina kokeilla myös useampaa taiteen tutkimuksen ainetta sivuaineena. Näkökulmien moninaisuudesta on harvoin haittaakaan ja yhteiset perusopinnot on tällöin historia-aineiden tapaan suoritettu alta pois. Aineopintovaiheessa oppiaineet eriyvät omille teilleen. Mediatutkimuksessa aineopintojen määrä on sivuaineopiskelijalle 35 opintopistettä, mikä koostuu neljästä pakollisesta 5 opintopisteen kurssista sekä 15 opintopisteestä valinnaisia teemaopintoja, jotka voi suorittaa esimerkiksi kolmena itsenäisenä esseesuorituksena.

Kaikkien hyödyllisintä antia aineopinnoissa olivat mielestäni kaksi menetelmäkurssia, jotka nimensä mukaisesti pureutuivat mediatutkimuksen tutkimusmenetelmiin ja -metodeihin. Ensimmäinen painottui enemmän mediatutkimuksessa käytettyihin aineistoihin ja tekstien ymmärtämisen tekniikoihin. Luennoilla perehdyttiin viikko toisensa jälkeen historian opiskelijallekin, jos nyt ei tutuksi tuleviin, niin vähintäänkin hyödyllisiksi osoittautuviin tekstien lukutekniikoihin, kuten lähilukuun, retoriikkaan, median narratiiveihin ja diskursseihin tai sisällönanalyysiin. Näistä sitten tehtiin harjoitustehtäviä ja keskusteltiin muiden opiskelijoiden kanssa.

Erityisen hyödylliseksi taas niin työelämän kuin opiskelujenkin kannalta koin jälkimmäisen menetelmäkurssin, jolla keskityttiin samaan tyyliin erilaisten medioiden käyttöön ja niiden yleisöihin. Kurssilla muun muassa pohdittiin, kuinka tehdään hyvä haastattelu ja analysoitiin sosiaalisen median tilastoja sekä Twitter-keskusteluja. Perehdyimme myös kyselytutkimuksen tekemiseen, mikä taasen on taito, josta historian opiskelija voi hyötyä vaikkapa gradumateriaalia kerätessä. Tällaisia pyyntöjä kun lipuu utumailiinkin harva se päivä. Muista aineopintokursseista yksi kurssi perehtyy median verkostoihin (käytännössä hieman monimutkaisempiin mediatutkimuksen teorioihin) sekä yksi kurssi median historiaan sekä erilaisiin media-arkistoihin. Jälkimmäisistä erityisesti RITVA-tiedekanta, jonne on arkistoitu vanhoja lähetyksiä televisio- ja radio-ohjelmista, oli tutustumisen arvoinen.

Mediatutkimuksen aineopinnot vaativat jonkin verran aktiivista läsnäoloa. Suurimmalla osalla kursseista luentoja on kahdesti viikossa eikä niiltä sovi olla pois mahdottomia määriä. Mikäli aikaa raahautua luennoille ei kuitenkaan löydy, on mediatutkimus onneksi hyvin joustava oppiaine, sillä lähes kaikki perus- ja aineopinnot voi suorittaa myös itsenäisinä suorituksina (kurssista riippuen joko kirjatenttinä tai omatoimisena esseesuorituksena). Itse suosin luentoläsnäoloa, sillä rehellisyyden nimissä on todettava, että ainakin osa oppiaineen käsitteistä saattaa avautua sen verran vaikeasti, ajoittain ne ovat jopa outoja, että niiden selvittäminen yksin ilman ammattilaisapua voi olla työlästä.

Tekstit eivät aina ole helpoimmasta tai selkeimmästä päästä ja erityisesti aineopintojen Media ja verkostot -kurssi oli todennäköisesti haastavampi suorittaa etäopetuksena kuin paikan päällä, jossa opettaja olisi voinut edes hieman valottaa mistä median verkostoissa todella on kyse. Jokainen voi googlata vaikkapa mediakonvergenssin tai toimijaverkon käsitteen ja testata itse, miten hyvin käsitteet ensin sisäistää ilman asiantuntijan apua ja sitten tiivistää 10 sivun

esseemuotoon. Mutta vaikeasti ymmärrettävien tekstien lukemisessakin on plussapuolensa. Se on erittäin hyvää harjoitusta tekstien oleellisen sisällön löytämisessä, mikä on taito, joka osoittautuu oleelliseksi viimeistään historian maisteriopinnoissa.

-Oskar Latonen

2.1.8 Opettajan pedagogiset opinnot (aineenopettajakoulutus)

Opettajan pedagogisiin opintoihin voi hyvin hakea, vaikka ei 100 % varma olisikaan, haluaako tulevaisuudessa ryhtyä opettajaksi. Varoitan, että "auskuvuosi" vie helposti mennessään niin, ettei opettajien maailmasta halua pois. Opintojen ohella tutustuu uusiin ihmisiin, joiden kanssa saattaa löytää itsensä vielä tulevina vuosina Aurajoen rannalta istumasta vaihtamassa kuulumisia. Lukuvuoden ilot, paineet, hermoromahdukset ja naurut jaetaan oman harjoittelijaryhmän kanssa.

Aineenopettajan pedagogiset opinnot antavat yhdessä maisteritutkinnon kanssa opettajan kelpoisuuden. Yhden lukuvuoden kestäviin opintoihin haetaan sivuainepääsykokeella, johon ilmoittautumisesta tiedotetaan syyslukukauden loppupuolella. Opinnot jakautuvat perus- ja aineopintoihin (yhteensä 60op), molemmat jakautuvat vielä kasvatustieteen luentokursseihin, ainedidaktiikkaan ja ohjattuihin harjoitteluihin. Kasvatustieteen luentokurssit voi suorittaa ennen tai jälkeen auskuvuotta halutessaan, ainedidaktiikka ja ohjatut harjoittelut on suoritettava saman lukuvuoden aikana, milloin on hyväksytty opiskelemaan pedagogisia opintoja.

Ainedidaktiikassa työskennellään yliopistolla oman oppiaineryhmän harjoittelijoiden kanssa ja käydään erilaisia opetukseen liittyviä teemoja läpi keskustellen läpi. Opetukseen on kuulunut myös kirjallisia harjoituksia, joiden ajankohdasta sovitaan yhdessä oman didaktikon kanssa. Ainedidaktiikan yhteydessä on voitu käydä myös retkillä esim. Turun linnaan tutustumaan ja pohtimaan opintoretkien merkitystä opetukseen.

Ohjatut harjoittelut suoritetaan Turun Normaalikoulussa. Ensimmäisinä viikkoina Norssilla saattaa olla hieman eksyksissä, mutta nopeasti sokkeloinen rakennus muuttuu hyvin tutuksi. Tärkeintä on olla ajoissa paikalla, oli sitten menossa pitämään itse oppituntia tai seuraamaan toisen harjoittelijan oppituntia. Opetusharjoitteluun kuuluu seurattavien ja opetettavien oppituntien lisäksi Norssilla järjestettäviä teemaluentoja (esim. erityisopetus ja koulupoliisi) sekä muuhun koulun toimintaan osallistumista. Historian harjoittelijoiden perinteeksi on

muodostunut itsenäisyyspäivän aikaan pidettävä näytelmä, jonka harjoittelijat saavat ideoida, käsikirjoittaa ja näytellä itse. Ohjatussa harjoittelussa jokaisella on vastuuopettaja, joka vastaa kysymyksiin ja on henkisenä tukena oppitunnilla arvioinnin ohessa.

Opettajan pedagogiset opinnot vahvistivat omalla kohdallani haaveeni opettajan ammatista. Opinnot kehittävät myös paljon mm. yhteistyötaitoja, josta on hyötyä monilla muillakin aloilla.

-Aino Kosy

2.1.9 Poliittinen historia ja valtio-oppi

Poliittinen historia on lähellä yleistä historiaa, eli tarkastelee historiaa "perinteisesti", mutta painottaen lähihistoriaa ja (kuten nimestä voi jo päätellä) poliittisia аспекteja. Valtio-opissa perehdytään enemmän instituutioihin, valtion rakenteisiin ja kansainvälisiin suhteisiin, joten se on hyvä lisä historian opiskeluun. Yleisesti voisi todeta, että valtio-oppi ja poliittinen historia tarkastelevat poliittisia järjestelmiä, mutta hiukan eri näkökulmista.

Poliittisen historian ja valtio-opin opinnot ovat sopivan haastavia; uusia käsitteitä ja tutkimusmenetelmiä on paljon sekä tutkimuskirjallisuus on usein englannin kielellä. Oppifilosofialtaan poliittinen historia ja valtio-oppi eroavat osin humanistisesta historiasta, jossa hermeneuttinen filosofia on keskiössä. Yhteiskuntatieteellinen ala painottaa enemmän positivismia ja kvalitatiivista tutkimusta. Tämä näkökulmaero voi aiheuttaa hämmennystä, mutta hermeneuttinen, pohtiva ja analysoiva sekä mikrotason näkökulma on kuitenkin yhä enemmän näkyvillä niin poliittisessa historiassa kuin valtio-opissa.

Suosittelen poliittista historiaa tai valtio-oppia sivuaineeksi, jos on kiinnostunut instituutioiden toiminnasta, poliittisista järjestelmistä ja haluaa syventää ymmärrystään yhteiskuntien ja eri poliittisten sektoreiden toiminnasta. Johdantokurssi valtio-oppiin ja poliittiseen historiaan on hyvin tehty ja opettajat ovat alansa ammattilaisia, mutta kannattaa varautua intensiiviseen opiskeluun, laajaan materiaaliin sekä uusiin käsitteisiin. Kurssista saa kuitenkin hyvän kuvan siitä, onko valtio-oppi tai poliittinen historia sopiva sivuaine.

Valtio-oppia ja poliittista historiaa voi opiskella sivuaineena melko lailla vapaasti ja kattavasti. Perusopinnoissa on vielä luentokursseja ja paperisia kokeita sivuaineilijoille, mutta myöhemmin aineopinnoissa pääset tekemään mielin määrin kirjatenttejä.

-Miitrei Misukka

2.1.10 Yleinen kirjallisuustiede

Yleinen kirjallisuustiede on koko maailman kirjallisuutta painottuen länsimaiseen kirjallisuuteen ja sen klassikoihin. Perusopinnot alkavat tutustumisesta yleisesti taiteiden ja kirjallisuuden tutkimuksen käsitteisiin, jotka ovat puoli vuotta kestäviä massaluentokursseja. Kirjallisuustieteessä harjoitellaan myös analysoimaan tekstiä, joten perusopinnot sisältävät proosan ja lyriikan analyysikurssit, jotka suoritetaan pienryhmissä yhdessä pääaineopiskelijoiden kanssa tai itsenäisesti esseetyönä.

Viimeisenä perusopintoihin kuuluu kaksi kirjallisuuden historian kurssia, jotka ovat massaluentokursseja sekä kaksi kaunokirjallisuuspakettia, jotka suoritetaan lukupiiri- ja esseetoteutuksena tai itsenäisesti tenttien tai esseinä. Tämä on kiva sivuaine historianopiskelijalle, jota kiinnostaa kirjallisuus ja sen historia antiikista nykypäivään. Läsnaoloa vaaditaan jonkin verran kursseilla, mutta sivuaineopiskelijalle on myös paljon itsenäistä suoritettavaa, joten yleisen kirjallisuustieteen perusopinnot ovat aika tasapainossa läsnäolon ja itsenäisen työn kanssa.

Kurssit suoritetaan tenttimällä tai esseillä, luentopäiväkirjoja ei valitettavasti kirjoiteta. Jos harkitset kirjallisuustiedettä sivuaineeksi, lukemista ei kannata vihata, sillä luettavia klassikoita tulee olemaan vino pino. Kaikkiin kirjoihin on kuitenkin suomenkieliset käännökset luettavissa, joten esimerkiksi englantia, ranskaa, espanjaa tai kreikkaa ei tarvitse hallita. Tämä varsin mukava ja rento sivuaine on hyvä lisä omiin opintoihin eikä kirjallisuuden tuntemuksesta ja sen yhteiskunnallisesta vaikutuksesta läpi historian varmasti ole tulevaisuudessa haittaa.

-Anni Ollila

2.1.11 Yhteiskuntaoppi toisena opetettavana aineena

Lähdin ensimmäisenä opiskeluvuoteni suorittamaan yhteiskuntaopin opetettavan aineen kokonaisuutta, sillä kokonaisuuden opintopistemäärä on laaja, vähintään 60op. Kokonaisuuden suorittamiseen kannattaakin varata hyvin aikaa, sillä kurssveja järjestetään päällekkäin. Itse suoritin kokonaisuuden valmiiksi kolmannen opiskeluvuoteni puolivälissä. Yliopistourani alussa olin miettinyt historian ja yhteiskuntaopin opettajan uravalintaa, joten sille polulle lähdin.

Yhteiskuntaopin opetettavan aineen opinnoissa on runsaasti vapaavalinnaisuutta. Opintokokonaisuuteen yhdistellään kursseja kolmesta eri tiedekunnasta: yhteiskuntatieteellisestä, oikeustieteellisestä ja kauppakorkeakoulusta. Pakollisena suoritukseen kuuluu joko valtio-opin tai taloustieteen perusopinnot (25op), Sosiaalitieteiden Suomalainen yhteiskunta -kurssi (5op) ja Johdatus oikeustieteeseen -kurssi (5op). Valittaessa joko valtio-opin tai taloustieteen perusopinnot kokonaisuuteen, tulee suorittaa myös toisesta aineesta kursseja. Kokonaisuuteen jää myös vapaasti valittavia kursseja eri tiedekunnista, usein tietysti yhteiskuntatieteellisestä. Itse valitsin vapaavalintaisena sosiaalitieteitä. Kuulostaa tässä vaiheessa jo varmasti monimutkaiselta, ja lisätietoja jouduin itsekin kysymään yhteiskuntatieteellisen opintosuhteeriltä pariinkin otteeseen.

Itse valitsin valtio-opin perusopinnot (25op), joten jouduin suorittamaan kurssin Taloustieteen perusteet (6op) kauppakorkeakoulun puolelta. Lisäksi suoritin sosiaalitieteiden perusopinnot (25op), joihin sisältyi Suomalainen yhteiskunta- kurssi. Tämän lisäksi suoritin kurssin Johdatus oikeustieteeseen (5op). Kokonaisuuteeni suuruudeksi tuli siis 61op.

Kokonaisuus on vapaasti suoritettavissa, lupaa tai oikeutta opintoihin ei vaadita. Useissa valtioopin ja sosiaalitieteiden kursseissa on vaihtoehtona luento- tai kirjatenttivaihto. Omasta kokemuksesta valitkaa luentovaihtoehto, kirjatentteihin luettava määrä on usein todella laaja. Painotan, että lähes kaikki tenttimateriaali on englanniksi kaikilla kursseilla, joihin itse osallistuin. Sosiaalitieteiden peruskursseilla pääsee jopa tekemään ryhmätöitä, mikä oli minusta mukavaa, kun pääsi tutustumaan myös muihin opiskelijoihin. Kirjatenteiltä ei voi välttyä, mutta kyllä niistäkin sitten pakertaa läpi, kun on motivaatiota. Mikäli historian opettajan ura on mielessä, yhteiskuntaoppi on oiva 2. opetettava aine.

-Maisa Arvonen

2.1.12 Vanhojen aikojen opintokokonaisuus

Kiinnostaisiko päästä antiikin, keskiajan ja ennen modernin ajan historian tunnelmiin? Haluaisitko opiskella klassisia kieliä kuten latina tai kreikkaa ilman ylimääräisiä opintokokonaisuuksia? Haluaisitko tulevaisuudessa esimerkiksi tutkia kielten muutosta tai Rooman valtakunnan historiaa? Vanhojen aikojen opintokokonaisuus on hyvä lisäys historian tai arkeologian pääaineeseen, sillä se tarjoaa opiskelijalle mahdollisuuden opiskella vanhan

ajan historian lisäksi myös klassisten, pohjoismaiden ja englannin kieltä sekä näiden kielten historiaa.

Sivuaineen hyvä puoli on siinä, että sitä voi opiskella omaan tahtiin ja myös omalla tavalla. Kursseja voi suorittaa perusluentokurssin muodossa, jos sellaista on tarjolla tai, kirjatentin muodossa (eli luetaan tarvittava kirjallisuutta ja suoritetaan tenttiä). Vaikka tämä kuulostaa vapaamuotoisesta opiskelulta, siinä on pieniä rajoituksia. Sivuaine koostuu johdantokurssista, jota suosittelen suorittamaan ensimmäiseksi. Siellä käydään vanhoja tekstejä ja materiaaleja läpi, joista voi olla hyötyä tulevilla kursseilla. Sivuaineen runko muodostuu kolmesta opintokokonaisuudesta.

Ensimmäinen käsittelee historiallisia aikakausia esihistoriasta varhaismoderniin. Saadakseen opintokokonaisuusmerkinnän, täytyy käydä vähintään kolme kurssia. Seuraavaksi täytyy valita opiskeltavat kielet. Tarjolla on latina, klassinen kreikka, pohjoismaiset kielet ja vanha englanti.

Kieliopinnoissa on pakollista käydä vähintään yksi kielikurssi (5 op) saadakseen opintosuorituksen, mutta suositeltavaa on tehdä neljä. Esimerkiksi teidän palvelijanne kieliopintoihin kuuluu latinan ja kreikan alkeis- ja jatkokurssit eli yhteensä neljä kurssia (20 op). Periaatteessa nämä kaksi opintokokonaisuutta ovat riittäviä saadakseen sivuaineen suoritettua, mutta jos haluaa opiskella vähän syventäviä kursseja, niin opintokokonaisuuden kursseista löytyy esimerkiksi menetelmäopinnot filologisesta tieteenalasta, jossa käsitellään filologian metodeja sekä kielten historiaa.

Niin kuin edellä mainittu, tätä sivuainetta voi suorittaa sillä tavalla kuin haluaa. Voi opiskella ainoastaan aikakausien historiaa ja yhtä kielikurssia, tai tehdä sivuaineesta vähän pidemmän ja opiskella aikakausien lisäksi myös kieliä syventävästi. Jos vanhat ajat kiinnostavat, niin lämpimästi suosittelen tällaista mielenkiintoista sivuainetta. *Historia est magistra vitae.*

“Historia on elämän opettaja.” (Cicero.)

(Tämä sivuaine on osana toisen tosi laiskan kirjoittajan sivuaineboolia)

-Sergei Smirnov

2.2 Pari kommenttia sivuaineista

Edellä mainitut esimerkit kuvaavat, että kannattaa etsiä sellaisia sivuaineita, jotka itseäsi kiinnostavat, vaikka työelämä toimii osittain rajoitteena. Sivuaineita myös voi kokeilla, koska

tutkinto-ohjelmassa on tilaa parille irtokurssille. Ei tarvitse heti sitoutua täydellisesti sivuaineeseen. Suurin osa historioitsijoista valmistuessaan työllistyvät joko opettajiksi tai generalistialoille.

Opettajiksi valmistuneilla sivuaineet koostuvat suurimmalta osalta pedagogisista ja toisen opetettavan aineen opinnoista. Generalisteilla opinnot useasti koostuvat heidän erikoistuneista sivuaineistansa kuten arkisto-opinnoista, museologiasta ja sosiologiasta, joiden kautta työllistyvät omille aloille. Erilaiset kieliopinnot voivat olla tukena pääaineessa, varsinkin historiassa, kun se voi antaa mahdollisuuden tehdä tutkimusta toisessa maassa. Muuttuvassa maailmassa kielten arvo on korkealla ja muiden kulttuurien asiantuntijoiden arvokkuus kasvaa.

Ei välttämättä aina kannatta mennä loogisuuden mukaan. Joskus omista opinnoista kaukaiselta tuntuva sivuaine voi antaa suuria bonuksia, jos siitä valmistuu esimerkiksi todella erikoistunut tutkija. Sivuaineita voi myös valita omien kykyjen kautta. Jos on riittävästi taitoja esimerkiksi tietotekniikassa, voi valita siihen liittyvän sivuainekokonaisuuden, jonka kautta voi parantaa omia taitojaan sekä saada näyttöä siitä, että voi toimia alan asiantuntijatehtävissä.

Monet mahdolliset aineet eivät ole saatavilla kotiyliopistossa, jolloin on suositeltava etsiä niitä muista korkeakouluista, eikä ainoastaan Suomessa olevilta. Vaihto-opiskelu on yksi parhaimmista mahdollisuuksista löytää mielenkiintoinen sivuaine, jota voi samanaikaisesti opiskella kun oppii paikallista kieltä ja kulttuuria sekä saa kansainvälistä kokemusta.

Sivuaineessa voi opiskella ainoastaan perusopintoja tai niiden lisäksi myös aineopintoja, joskus myös syventäviä opintoja. Tutkinto-ohjelmaa tehdessä kannattaa varautua kaikkiin vaihtoehtoihin. Jo eläköitynyt hallituksen kopo muutti opinto-ohjelmaansa ja omia sivuaineitaan kolme kertaa yhden vuoden aikana. Joskus mielenkiinto tai tilanne työelämäsektorilla voi muuttua, jolloin toisten sivuaineiden arvo kasvaa. Ei ole ikinä myöhäistä muuttaa opintojaan, mutta ei myöskään kannattaa jättää sivuaineita loppuvaiheeseen.

3.0 Linkkivinkit

Hyödylliset sivustot saattavat mennä uudelta opiskelijalta ohi perehdytysvaiheessa tai vanha ei ole niistä koskaan kuullutkaan. Vanhojen opiskelijoiden riemuksi tänä vuonna pääsemme

tutustumaan uudistuneeseen Peppi-järjestelmään, joka syrjäyttää useita muita aikaisemmin käytettyjä alustoja ja käytäntöjä. Tässä siis listattuna yleisimpiä sivustoja opiskeluun ja työelämään, mistä voi olla arvaamatonta hyötyä.

3.1 Turun yliopiston oppimisympäristöt ja ohjelmat

● [Exam](#)

- Exam on tarkoitettu sähköisen tentin varaamiseen. Kirjoita kurssin koodi hakuun, valitse sopiva aika ja paikka, jonka jälkeen varaa tentti. Muista ututunnuksesi ja käytettävän koneen numero, kun menet tekemään tenttiä.

● [Intranet](#)

- Pahamaineinen sivusto, josta voi olla välillä vaikea löytää haluamansa tietoa, mutta sivusto on täynnä hyödyllistä nippelitietoa sillä joka jaksaa etsiä.

● [Lukkari](#)

- Tee oma lukujärjestyksesi, jonka voit halutessasi yhdistää Google-kalenteriin.

● [Moodle](#)

- Lähestulkoon kaikilla kursseilla on oma kurssialueensa Moodlessa, johon liitytään erillisellä koodilla. Kurssin opettaja jakaa koodin usein ensimmäisenä luentopäivänä. Kurssialueelle opettaja jakaa materiaalia ja tietoa kurssin suoritukseen liittyen.

● [Nettiopsu](#)

- Vanhat opiskelijat pystyivät ennen esimerkiksi ilmoittautumaan uudelle lukukaudelle tai kursseille, mutta tämä muuttui uuden 2021 Peppi-uudistuksen myötä. Nykyisin ilmoittautumiset hoituvat **Opiskelijan työpöydän** kautta. Nettiopsussa vanhemmat opiskelijat voivat vielä toistaiseksi tarkistaa suoritettut kurssit sekä arvioidun valmistumispäivämäärän.

● [Outlook](#)

- Muista tarkistaa sähköpostisi säännöllisesti, jotta pysyt perillä yliopiston vauhdikkaasta elämästä.

● [Peppi - Opiskelijan työpöytä](#)

- Opiskelijan työpöytäpalvelu, jonka käyttö laajenee yliopistolla uudeksi kokonaisuudeksi korvaamaan muun muassa Nettiopsun ja keskittämään opetussuunnitelmatyökaluja. Työpöytä on varsin uusi tuote, [jonka käyttöön löytyy kuitenkin ohjeita](#). Tässä pari sanaa uudistuneesta Pepistä:

Opiskelijan työpöydältä eli uudistuneesta Pepistä pääset HOPSiisi hoitamaan sekä opintojesi suunnittelun että esimerkiksi kaikki kurssi-ilmoittautumiset.

Työpöydän kautta pääset myös opinto-oppaaseen, Examiin, lukukausi-ilmoittautumiseen, lukkarikoneeseen sekä esimerkiksi tarkastelemaan henkilötietojasi.

Vanhaa HOPS-järjestelmää ei näin ollen enää käytetä. Vanhat HOPS-suunnitelmat eivät siirry sellaisenaan uuteen HOPS-järjestelmään, joten uusi suunnitelma on tehtävä opintojen suunnittelujen ja kurssien rajaamisen yhteydessä.

Opiskelijanumero vaihtuu opiskeluoikeusnumeroon, mikä tarkoittaa sitä, että esimerkiksi kandivaiheen ja maisterivaiheen opintojen selaaminen tai muokkaaminen ei tapahdu saman opiskeluoikeusnumeron kautta. Opintosuoritukset kiinnitetään opiskeluoikeuteen.

Uunituore Peppi-järjestelmä on vielä hyvin keskeneräinen, mutta sen parissa tehdään kovasti töitä, jotta käyttökokemuksesta tulisi sekä opiskelijoille että opettajille sujuvampaa. Kannattaa tutustua uuteen Peppiin huolellisesti!

- [Opinto-opas](#) (vanha Peppi)

- Vanha Peppi on opinto-opas, josta pääset katsomaan opintojen sisältöä ja kurssitarjontaa. Sivuinetarjontaan pääset tutustumaan katsomalla sivun vasenta laitaa ja valitsemalla kohdan ”sivuinetarjonta ja muut opintokokonaisuudet”.

- [Sähköpostilistat](#)

- Muista ottaa sähköpostilistat haltuun, koska yliopiston, oppiaineiden ja järjestöjen viestintää on paljon ja ne tulevat usein ensimmäisenä sähköpostiin.
- Valitse ainakin nämä listat:
 - Arhi
 - Historia-opiskelu
 - Humanistiopiskelijat
 - Kritiikki
 - Tyyali
 - Vare

- [Volter](#)

- Turun yliopiston kirjasto. Tentteihin kuuluvat kirjat tai aineistot pitäisi aina löytyä kirjaston valikoimista, jos opettaja ei ole niitä muutoin tarjonnut.

3.2 Työnhaku

- [Jobteaser](#)

- Työpaikkoja ja harjoittelupaikkoja korkeakouluopiskelijoille sekä valmistuneille.

Rekryn työnhakupalvelu, joka korvasi aikaisemman palvelun Aarresaaren.

- [Valtori](#)

- Valtionhallinnon organisaatioiden ja virkamiesten yhteystietoja. Voit esimerkiksi kysyä suoraan harjoittelupaikkaa.

- [Ytunnus](#)

- Yritysten hakuun. Voit etsiä yritysten yhteystietoja ja tiedustella avoimia työpaikkoja.

- [Kuntarekry](#)

- Voit etsiä vakituista työpaikkaa, keikkatyötä tai kesäduunia kunnilta. Kokeile esimerkiksi opettajasijaisuutta!

- [Valtiolle](#)

- Valtiot tarjoamat työpaikat. Samantyylinen kuin Kuntarekry, eli työaikavaihtoehtoja ja työpaikkoja on useita.

3.3 Muut

- [Opintojohtosääntö](#)

- Opintojohtosääntö on oppilaan oikeuden turvaksi. Täältä voit tarkastella esimerkiksi kurssien arviointi- ja oikaisuperusteita.

- [Ohjelmistokatalogi](#)

- Latauslinkit ja infot Turun yliopistossa käytettyihin ohjelmistoihin.

- [Saavutettavuusohjelma](#)

- Turun yliopiston saavutettavuus- ja tasavertaisuusohjelma.

4.0 Muita hyödyllisiä vinkkejä

4.1 Aikaisempien opintojen hyväksilukeminen

Jos sinulla on aikaisemmin avoimessa tai toisessa yliopistossa suoritettuja kursseja, voit korvata niillä yksittäisiä kursseja tai täydellisiä opintokokonaisuuksia. Historian opintoja voi korvata samansisältöisillä kursseilla ottamalla yhteyttä historian laitoksen opintosihteriin Erja Aarnion (erja.aarnio@utu.fi). Jos sinulla on muiden aineiden suorittamia kursseja, niiden korvaaminen onnistuu sähköisesti [Intranetin](#) kautta painamalla [hakemuslomaketta](#).

4.2 "Vanhan" (2018–2020 kauden) opetussuunnitelman korvaavuus

Tämä asia on lähinnä vanhoille opiskelijoille. Syksystä 2020 uusi opetussuunnitelma lähti käyntiin. Jos haluat jatkaa opintoja 2018–2020 opetussuunnitelman mukaan, sinulla on vuoden siirtymäaika, eli vuoteen 2022 on pakko suorittaa aikaisemmat opinnot loppuun, ellei haluaa siirtyä uuteen opinto-ohjelmaan. [Intranetista](#) pääset katsomaan vanhojen kurssien vastaavuudet ja voit tutkia suorittamisen ohjeita. Jos jokin asia on epäselvä tai jos ei ole varma, minkä opetussuunnitelman mukaan kannattaa opintoja tehdä, ottakaa yhteyttä teidän opettajatuutoriinne.

4.3 Vaihdon aikaiset opinnot omaksi sivuaineeksi

Yksi vaihdon aikaisista tuskista on kurssien valinta. Periaatteellisesti opiskelijoita ohjataan valitsemaan kursseja, jotka voidaan sisältää osaksi jo valmiita pääaineopintoja tai sivuaineopintoja. Usein mielenkiintoiset kurssit eivät kuitenkaan välttämättä saa korvaavuuksia valmiisiin opintokokonaisuuksiin. Tällöin vaihtoehtona on tehdä vaihdon aikaisista opinnoista oman sivuaine, kunhan keksii niille jonkinlaisen yhdistävän teeman.

Teema voi olla hyvinkin löyhä ja asian suhteen on suhtauduttu mielestäni rennosti humanistisessa tiedekunnassa. Itse olen tehnyt Etelä-Korean vaihdon aikaisista opinnoista Korean Studies nimisen kokonaisuuden, jossa oli historiaa, yhteiskuntaopintoja, kulttuuri- ja kieliopintoja. Ystäväni myös esimerkiksi teki Czech Studies nimisen kokonaisuuden, joka sisälsi kursseja käsitellen Tšekin paikallishistoriaa ja politiikkaa.

Kursseja omaan sivuaineeseen vaaditaan 20–25 opintopistettä, varmimmat tiedot kannattaa kuitenkin tarkistaa joko humanistisen tiedekunnan vaihtovastaavalta tai yliopiston International Officelta. Omasta erillisestä sivuaineesta on myös se hyöty, että opintorekisteriin jää selkeästi esiin opinnot toisessa yliopistossa.

-Sara Kuhlman